

In sanctam parasceuen, et in latronem et crucem

Εἰς τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν καὶ εἰς τὸν ληστὴν καὶ εἰς τὸν σταυρόν

Πρῶν Ῥεβέκκας ἐπιθαλάμιον εἶπον· σήμερον τοῦ ἐκ Ῥεβέκκας ἐπιτάφιον ἄδω. Σήμερον γὰρ δεσποτικὸν ἐορτάζομεν ἐντάφιον, ζωῆς γεγονότα γλωσσόκομον· σήμερον βασιλικὸν ἐορτάζομεν τύμβον, παράθυρον ἐπὶ τὸν τάφον γενόμενον· σήμερον ἐπιχορεύομεν λάρνακα, τριήμερον, δῆλον, νεκρὸν ἐπὶ τὸν θάνατον κρύψασαν· σήμερον βακχεύομεν περὶ θήκην, τὴν μυροθήκην τοῦ κόσμου· σήμερον περὶ σορὸν ἐξορχούμεθα πρὸς νεκρὸν ἐκλικμήσασαν ... Σήμερον ἐπάγη σταυρός, καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται· σταυρὸς γὰρ πεπλανημέ 43 νων ὁδός· σταυρὸς Χριστιανῶν ἐλπίς· σταυρὸς πλουσίων χαλινός· σταυρὸς τρόπαιον κατὰ δαιμόνων, ἀπόρων εὐπορία, χειμαζομένων ἐλπίς, προστάτης χερῶν, θλιβομένων ἄνεσις, πρεσβυτέρων τέλος· σταυρὸς ὄπλον αἰώνιον, ἀπαιδευτῶν σοφία, Ἀποστόλων καταγγελία, παρθένων σωφροσύνη· σταυρὸς οἰκουμένης ἀσφάλεια· σταυρὸς εἰδώλων ἀφανισμός, ἀδυνάτων δύναιμις, παραλυτικῶν ἄφεσις, γυμνῶν σκέπη· σταυρὸς νεκρῶν ἀνάστασις, χολῶν βακτηρία, ὑπερηφάνων καθαίρεσις, κατὰ τοῦ Διαβόλου νίκος· σταυρὸς ἀπηλπισμένων ἐλπίς, πολεμουμένων τεῖχος, ἀδίκων κριτής, νηπίων φύλαξ· σταυρὸς φῶς τοῖς ἐν σκότει καθήμενοις, βαρβάρων φιλοσοφία, ἀνόμων νόμος, μαρτύρων καύχημα· σταυρὸς ἱερέων χαρά, ναῶν καθαίρεσις, Ἰουδαίων σκάνδαλον, νοσοῦντων ἰατρεία· σταυρὸς πεινῶντων ἄρτος, τυφλῶν ὁδηγός, πενήτων παραμυθία, ἀκολάστων μετάνοια· σταυρὸς νέων παιδαγωγός, πλεόντων κυβερνήτης, πατὴρ ὀρφανῶν· σταυρὸς δικαίων σύμβουλος, ἀνδρῶν κεφαλή, βασιλέων μεγαλοπρέπεια, δούλων ἐλευθερία, Προφητῶν 44 κήρυγμα· σταυρὸς μοναζόντων ἄσκησις, Ἐκκλησίας θεμέλιον, βωμῶν ἀνατροπή, διψῶντων πηγὴ. Σήμερον ἐπάγη σταυρός, καὶ τὰ καταχθόνια διερρήχθη· σήμερον Ἰησοῦ καθελώθησαν χεῖρες, καὶ τῶν νεκρῶν ἀνελύθη τὰ δεσμά· σήμερον ἐτολήθη χριστοκτονία, καὶ ἐπετράπη νεκροδρομία· σήμερον αἵματος ῥύαξ εἰς τάφους μετωχετεύθη, καὶ ἀρδευθεὶς ὁ ἄδης ἀνέθαλε. Σήμερον πανημέριον Ἰησοῦς περιήλκετο τῆδε κακεῖσε, πᾶσαν ὥραν εὐλογῶν τοῖς οἰκείοις παθήμασιν· ἐξεώθη οὐ μέχρι πόρρω Πιλάτου κρίνοντος, πραιτωρίῳ προεδρεύοντος· ἐκεῖθεν τόλμαις ἰουδαϊκαῖς πρὸς παίγνιον ἐκδοθεὶς εἰς ἕκτην ὥραν· εἶτα τοῖς ἐκ τῶν ἡλίων κεντήμασι τριώριον ὑποστάς ἀλγηδόνα, θανάτῳ παύει τὸ πάθος· ἐντεῦθεν ἄχρι δωδεκάτης τῷ ξύλῳ προσέρριπται, καθεύδοντι προσόμοιος λέοντι. Νῦν εἰς ἄδου κατῆλθεν, ἰδεῖν ἐπιθυμῶν τοὺς δικαίους μετὰ πόνους καθεύδοντας· ὧν ἕκαστον συνιδῶν ὑπερσχοίη, ὁρῶν καθάπερ βασιλεὺς ἐπισκεπτόμενος ἐν 45 μεσημβρία στρατόπεδον ἀναπαυόμενον ὑπνω. Εἶδε τὸν Ἀδὰμ πολλοῖς ἐμπεφυρμένον κλαυθμοῖς· εἶδε τὸν Ἀβελ αἵματι πορφυρίζοντα· εἶδε Νῶε δικαιοσύνη κομώντα· εἶδε τὸν Σὴμ καὶ τὸν Ἰάφεθ πατρικῆ κεκοσμημένους αἰδοῖ· εἶδε τὸν Ἀβραὰμ παντοίαις ἐστεμμένον ἀρεταῖς· εἶδε τὸν Λῶτ ξενοδοχίαις ἀνθοῦντα· εἶδε τὸν Ἰσαὰκ θάλλοντα καρτερίαις· εἶδε τὸν Ἰακώβ ὑπομοναῖς ἡλειμμένον· εἶδε τὸν Ἰώβ ἀθλητικῶς τεταμένον· εἶδε τὸν Φινεὲς σειρομάστιγι καθωπλισμένον· εἶδε τὸν Μωσέα θεοῖς μεμνηκότα δακτύλοις. Ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Ναυῆ υἱόν, καὶ πέφρακται στρατηγίας· μετέστη πρὸς τὸν Σαμουὴλ, <καὶ> ἤπλωται βασιλικαῖς χειροτονίας ἀστράπτων· ἦκεν ἐπὶ τὸν Δαυΐδ, καὶ ψαλτηρίῳ συντέθαιπται· πρὸς Ἐλισσαῖον μετέβη, καὶ ἐντετύλικται μηλωτῆ. 46 Ἔκειτο Ἡσαΐας κεφαλῆ πρισθείη γαυρούμενος· Ἰωνᾶς νινευϊτικῆ κεκαλλώπιστο σωτηρία· Ἰερεμίας τῷ ἐκ λάκκου βορβόρῳ μεμύρισται· ἐδείκνυτο τὰ Ἰεζεκιήλ ὄμματα φρικταῖς ὄπτασίαις ἀυγάζοντα· τοῖς τοῦ Δανιὴλ ποσὶν ἐπήνθει λεόντων φιλήματα· ἔστιλβε τὰ ἐκ καμίνου σώματα πυρὶ χροῖ ἀυγῶντα·

ἀρθρεμβόλοις πέφρακτο τῶν Μακκαβαίων φάλαγξ· ἡ τοῦ Βαπτιστοῦ κεφαλὴ
κατατομία λελάμπρυντο. Εἶδε καὶ γυναῖκας ἀγίας, οὐδὲν ἀνδρῶν λειπομένας· εἶδε
τὴν Σάρραν ἀβραμιαία λαμπρύνουσαν πίστει· εἶδε τὴν Ῥεβέκκαν ταῖς ἐξυδρίαῖς
εὐποΐαις ἀνθοῦσαν· εἶδε τὴν Ῥαχήλ γάμῳ σωφροσύνης στίλβουσαν· εἶδε
τυραννομάχων μητέρα πύργων ἐβδομάδι τετειχισμένην. Εἶδε πάντα δίκαιον·
κατενόησε πάντα προφήτην· 47 ἐκήρυξε, πάρειμι· καὶ ὁ θεῖος ἀφυπνίσθη στρατός.
Ἄλλὰ γὰρ ἄχρι τούτων τὸ βασιλικὸν εἰρήσθω συντόμως. Φέρε δὴ λοιπόν, ἐπὶ τὸν
Πιλάτον τὸν λόγον ἐλκύσωμεν· αὕτη γὰρ τῶν σημερινῶν ἡ ἀρχή. Μανικῶς οἱ
Ἰουδαῖοι τὸν Χριστὸν συλλαβόμενοι, ἡγεμονικαῖς βασάνοις ἐξέδωκαν, οὐδὲν
ἀκολούθως ποιήσαντες, οὐδὲ ἐγγραφὰς ἀποθέμενοι, οὐ κατηγορίαν ἔγνωμον
εἰσελθόντες, οὐκ αἰτίαν εἰπόντες, οὐκ ἔγκλημα, οὐδ' ἓνα συνήγορον δείξαντες. Ἄλλὰ
πῶς; Δῆμος χυδαῖος καὶ ὄχλος ἀγοραῖος καὶ λαὸς ἀγροικώδης ἐκ τῶν πέριξ κωμῶν
ἐν ἑορτῇ συνελθὼν ἐβόα· σταύρωσον, σταύρωσον. Ὁ δὲ Πιλάτος ἄλλην μὲν οὐδεμίαν
αἰτίαν, ὀρμὴν δὲ δήμου διὰ φθόνον κεκινημένην ὄρων, μείζονα τιμωρίαν ἐλάττονος
πρίασθαι βουλευθεὶς ἵνα θανάτου ῥύσῃται, φραγγελοῖ. Ὡς δὲ καὶ οὕτως ἦσαν ὡμοί,
τὰς χεῖρας ἀπονιψάμενος εἶπε· καθαρὸς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τούτου. Μυρίοις δὲ
τοὺς αἰμοβόρους ἀπέστρεψε λόγοις, τὰ ῥωμαϊκὰ πρὸς αὐτοὺς διεξερχόμενος νόμιμα·
ἐκ ποίων, φησίν, ὦ Ἰουδαῖοι, τὸν Ἰησοῦν ἀδικημάτων σταυρώσω; Ἐγὼ φονέων
κάθημαι τιμωρός· οὗτος δὲ τάφους ἐκένωσεν. Ἐγὼ παρὰ 48 Καίσαρος
πλημμελημάτων ἀπέσταλμαι δικαστής· τοῦτον δὲ τίς οὐκ εἶδε πταισμάτων
ἀνώτερον; Ἐγὼ κολάζω τὸν τοὺς ὄρωντας τυφλοῦντα· οὗτος δὲ τετυφλωμένους
φωτίζει. Ἐγὼ τὸν πόδας ἐτέρων κατατέμνοντα τιμωροῦμαι· οὗτος δὲ χωλεύοντας
ὠρθωσεν. Ἐγὼ ψῆφον ἐκφέρω θανατηφόρον, εἴ τις παιδὸς ἀποστερεῖ μητέρα· οὗτος
δὲ μητρὶ ἐχάρισεν υἱὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστήσας. Ἐμοὶ νόμος χειροκοπεῖν τὸν ἐτέρου
κόπτοντα δεξιάν· οὗτος δὲ δεξιάν ἠπλωσε χεῖρα. Ἐγὼ ζημιῶ καταδίκαις, εἴ τις τινὸς
νοσφίζει τὸ σιτηρέσιον· οὗτος δὲ ποταποῖς τὴν ἔρημον ἄρτοις ἐπέκλυσεν; Ἐμὸν
ἔργον συγκόπτειν πληγαῖς τοὺς ἐτέροις διὰ πληγῶν ἀρρωστήματα τίκτοντας· οὗτος
δὲ παραλυτικὸν κλινηφόρον τρέχειν ἐκέλευσεν. Ἐμὸν ἐξορία σωφρονίζει τὸν
λυμαίνοντα ἀμπελῶνας· οὗτος δὲ γάμον ἐφαίδρυνεν ἔχων ἀμπελῶνα τὸν λόγον.
Ἐγὼ λαμβάνω δίκην, εἴ τις τοιχωρυχίαν τολμᾷ· οὗτος δὲ διαρραγεῖσαν κρυπτῶν
αἱμάτων 49 ἐνέφραξεν. Ἐγὼ τοὺς τῶν πλωτῆρων καταποντιστὰς περιβάλλω
κινδύνους· οὗτος δὲ τὸν Πέτρον ἐπὶ κυμάτων ἐπόρευσε. Τοῦτον οὖν κολάζειν βοᾶτε;
Μήποτε οὕτω μανίειν! Οὐκ ἔστι μοι ξίφος πρὸς ἀνδρὸς τούτου σφαγὴν. Ἐγὼ τὸν
Ἰησοῦν θανατώσω, Λάζαρον βλέπων ζῶντα, καὶ εἰς τάφον ἀνθρωπον πέμψω
ὄχληρὸν γενόμενον τάφοις; Πῶς δὲ καὶ ἄκων ἔσται νεκρός, δι' ὃν ἄδης οὐδ' ἓνα
νεκρὸν ἔχειν θαρρεῖ; Πῶς δὲ καὶ νεκρωθεὶς οὐκ ἀνίσταται, καὶ ἀλὶν ὑμῶν ἐν
ὀδύναις τὰ πράγματα; Τοιαῦτα φράσας, οὐ πειθομένους ὄρων, ἀπῆλθε τοῦ
πραιτωρίου, ἀφείς ἀπελθόντας, ὃ τι βούλοιντο δράσαι. Ἄλλὰ τούτων ταραττομένων,
ἡ Σοφία σιγῇ παρειστήκει. Οὐκ ἐδίδου λόγον ὁ Λόγος. Οἱ δὲ ἐπιβλαβῶς ἀθετοῦντες
ἔσταύρωσαν. Καὶ εὐθὺς ἐδοθήθη τὰ πάντα. Τῶν στοιχείων ἕκαστον ἐκλονήθη·
ἔφυγεν ἡ ἡμέρα· ἐμελανειμόνησεν ὁ οὐρανός· τῆς ὑπ' οὐρανὸν κατεσεῖσθη τὰ
βάραθρα· ἡ ἀκοντὶ σταυροδόχος ὠλόλυξε γῆ, σεισμῶ τὴν βίαν ταραξάσα·
κατεθλάσθησαν τάφοι, καθάπερ 50 μοχλῶ, τῷ σταυρῷ πορθηθέντες· κατεβόησαν
πέτραι θυμικῶς ἐκραγεῖσαι· ναὸς περιεσχίσατο, μὴ φέρων τὴν ἀφόρητον τόλμαν·
ἥλιος τοὺς τολμηροὺς ἀπεστράφη, καὶ ἐκρύβη, δεδανεισμένη νυκτί· ἐσαλεύθη ἡ
κτίσις. Ἄλλὰ καίτοι οὕτως ὄρωντες φρικτά, οὐδὲν καθυφῆκαν τῆς λύπης· πλὴν
τετιμῆκασιν αὐτὸν ἄκοντες, καὶ ἐδόξασαν ἀγνοοῦντες. Δι' ὧν ἐπέειρασαν ἀτιμάζειν,
τιμὴν αὐτῷ προσεκύρωσαν. Ἐν παιγνίων προσχήματι, δεδώκασιν αὐτῷ τὰ αὐτοῦ.
Ἐνέπαιξαν αὐτῷ προσκυνοῦντες, ἀλλ' ἐνεπαίχθησαν παίζοντες· δουλείαν γὰρ τὴν

ἑαυτῶν ὠμολόγησαν. Ἠμφιάσαντο αὐτὸν χλαμύδα χλευάζοντες· οὐκοῦν, οἰκειαίς αὐτῶν χερσὶν ἐνέδυσαν αὐτὸν βασιλέα. Ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστεφάνωσαν ὡς χέρσον γεώργιον· ὄξος ἐκέρασαν ὡς ἀχρήσιμος ἀμπελών· χολὴν προσεκόμισαν ὡς κακόξενος δῆμος· σπόγγον ἐπέδωκαν ὡς ψυχῶν ἰατρῶ· προσήνεγκαν κάλαμον, ὅθεν ἐγγράφως ἐκβέβληνται· λησταῖς συνεσταύρωσαν, ἀλλ' ἠῦρε θυρωρὸν παραδείσου 51 ὧν εἰς ὕβριν ἐσταύρωσαν· Κύριε, φησί, μνήσθητί μου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ὅρα τὸν κατανευγμένον οἰκέτην. Ὅρα τὸν ταπεινόφρονα τῆς φιλανθρωπίας προσαιτητήν. Οὐδὲν αὐτὸς αἰτῆσαι τολμᾷ. Οὐκ εἶπε, δός μοι τὰς κλεῖς, ἃς δέδωκας Πέτρῳ, οὐδ' ἓνα τῶν θρόνων, οὐς ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου λαβεῖν ἐδεήθη. Καὶ τί δεῖ τῶν λίαν ὑπερόγκων λέγειν; Ἄλλ' οὐδὲ τὸν τελώνην μεμίμηται, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, εἰρηκότα· οὐδὲ ἁμαρτιῶν ἦται συγγνώμην· πολλὰς γὰρ οὔσας αὐτῷ ἑώρα· ὅθεν μνήμην μόνην ἤτησε τὴν ἐν βασιλείᾳ. Τῇ γνώμῃ τοῦ βασιλέως δέδωκε τὸ τί χρὴ χαρίσασθαι καὶ ὅπως τὸν οἰκέτην οἰκτεῖραι. Ἐγώ, Δέσποτα, φησὶν, οὐδὲν αἰτεῖσθαι θαρρῶ. Ὑπαρξάτω δὲ μόνον μοι τοῦτο· ὅταν ἀνέλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου, ὅταν ἀγγελικός σοι προτρέχη στρατός, ὅταν σοι δικαίων ἀπαντῶσι νεφέλαι, ὅταν τάφων αὐλακες νεκρῶν θερίζονται δράγματα, ὅταν βίβλοι τῶν ἐκάστῳ δρωμένων ἀνοίγωνται, τότε μου μνήσθητι, λέγων· ἐσταύρωσέ με ποτὲ δῆμος Ἑβραίων, καὶ πάντες ἠρνήσαντο τὴν ἐμὴν οἰκειότητα· τὰς ἀλεκτρούων παρῆλθον φωνάς, 52 ἀρνούμενοί με οἱ πάντων μου γνησιώτατοι. Οὐδεὶς μοι συμπαθῆς κρεμαμένῳ παρέστη, ἀλλ' οὐς τὸ ἐμὸν ἐψώμισα σῶμα, πόρρωθέν με σφαττόμενον ἐθεώρουν. Ὁ πρῶτός μοι τῶν μαθητῶν, πρῶτος τῶν ἐμῆ πεφευγόντων ἐγένετο· ὁ Πέτρος· ὄρκους ἐβεβαίωσε τὴν πρὸς με ἀλλοτρίωσιν. Ὁ Ἀνδρέας ὡς ἄνανδρος ἐδραπέτευσεν· Ἀνδρέας ὁ Πέτρου ἀδελφός· Πέτρου ἦν ἀδελφός, τὴν ἄρνησιν ὡς <καὶ> τὴν φύσιν. Ὁ Φίλιππος φιλία τῇ πρὸς ἐμὲ [ἡμᾶς] ἀπετάττετο. Οἱ τοῦ Ζεβεδαίου ζάλαις ἀπιστίας βαλλόμενοι, ἀστήρικτοι περιήεσαν· ὃν ἐπὶ στήθους ἔθαλπον Ἰωάννην, τεμνομένης μου τῆς πλευρᾶς, τὴν λόγχην οὐχ ἤρπασε. Θωμᾶς οὐ παρῆν· Ματθαῖος ἀπῆν. Ὁ δωδέκατος χορὸς ἐσκορπίσθη· οὐδὲ φωνὴν ἀφήκαν ὑπὲρ ἐμοῦ, ὑπὲρ ὧν τὴν ψυχὴν μου ἐτεθήκειν. Ἄλλ' οὐδὲ τῶν εὐεργετηθέντων τοῦ πλήθους οὐδεὶς ἦκέ μοι σύμμαχος. Οὐκ ὤφθη μοι τότε Λάζαρος, ὃν τεθνατωμένον ἐκάλεσα· οὐκ ἐδάκρυσέ με τυφλός, ὃ τὴν ἀκτῖνα κεχάρισμαι τοῦ φωτός· οὐκ ἔδραμε πρὸς με χωλός, παρ' ἐμοῦ 53 τὸ τρέχειν λαβῶν. Εἷς δεδεμένος ὁμολογεῖ ληστής, πρὸς ἐμὴν ἀτιμίαν παρ' ἐμοὶ σταυρωθείς· καὶ παρέκνιζεν Ἰουδαίους βασιλέα καλῶν. Ὅταν μου τότε μνησθῆς, τότε μοι πρόσριψον ἐν οἰκτιρμῶν μέρος, τὸ σοὶ παραστάν· ἐγὼ γὰρ ὁ δώσεις αἰτεῖν οὐ τολμῶ. Οὐ γίνομαι φιλοτιμίας βασιλικῆς ἐριστής· οὐ σταθμίζω πλοῦτον φιλανθρωπίας· οὐ μετρῶ θάλατταν οἰκτιρμῶν. Εἶδες ληστικὴν ἰκεσίαν; Ὅρα βασιλικὴν δωρεάν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Σὺ τότε τὴν μνήμην αἰτεῖς, ἐγὼ νῦν τὴν ὑπόσχεσιν δίδωμί σοι. Ὡ ληστά, καὶ παραδείσου ληστά! Ὡ θεοφυτεύτου φραγμοῦ τοιχωρῦχε! Ὡ πλημμελημάτων ἀφέσεως κλέπτα! Ὡ βασιλικῆς στολῆς ἐργάτα! Ὡ θυρῶν ἀκλήστων ταμῖα! Ὡ κλείθρων ἀρχαίων ἐπίτροπε! Ὡ σταυροῦ πρώιμον ἄνθος! Ὡ τῆς Γολγοθᾶ χαίτης πρῶτον ἀκρόδρυον! Ὡ σωτηρίων ἡλῶν ὀψώνιον! Ὡ ἄγκιστρον μετανοίας! Ὡ δέλεαρ Χριστοῦ πρὸς ζωὴν! Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.